

ไวน์
Wine



เพทาย



ไวน์ WINE

ลิขสิทธิ์ © วรบุษ ภัทติยมงคลกุล

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

แต่งโดย เพทาย



ตำนาน

หนังสือเล่มนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อบอกเล่าถึงรายละเอียดและความซับซ้อนของไวน์ ตั้งแต่ก่อนที่มนุษย์จะมีประวัติศาสตร์ จนถึงเริ่มเขียนอารยธรรมขึ้น ในอียิปต์โบราณและเมโสโปเตเมีย ซึ่งเป็นต้นกำเนิดอารยธรรม อีกทั้งยังพัฒนาต่อเนื่องกันมา

เมื่อมนุษย์ได้สร้างสังคมขึ้น ก็ย่อมอยากให้มีเอกลักษณ์เฉพาะ เช่น ความรู้สึกประณีต ความละเอียดอ่อน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องความแตกต่างของกลิ่นหรือรส ที่ใช้ในการปรุงแต่งอาหารและเครื่องดื่มที่จะนำมาบริโภค ทำให้มีการค้นคว้าลึกลงไปหาสาเหตุ และหาวิธีเข้าถึงคุณภาพ เพื่อให้มีความสม่ำเสมอจากกระบวนการผลิตที่ต่างกัน

ทำให้เป็นที่มาของไวน์ ที่มีประวัติเกี่ยวพันต่อเนื่องกันเป็นพันๆ ปี จาก



ความละเอียดอันซับซ้อนของวัฒนธรรม และการสร้างสรรค์จากความรู้ กระทั่งบ่มเพาะจนเป็นเอกลักษณ์ของไวน์ จากดินแดนต่างๆ ที่ได้ประกาศให้โลกรับรู้ไปแล้ว

ไม่ว่าจะเป็นผืนดินใดก็ตาม ที่เหมาะสมกับการใช้เพาะปลูกองุ่น ซึ่งขึ้นอยู่กับลมฟ้าอากาศ ความอบอุ่น ความเย็น แสงแดด ระยะเวลาการเก็บเกี่ยว ย่อมให้รสไวน์ชั้นเลิศบนความต่างกัน

หรือความซับซ้อนในขั้นตอนการผลิต ตั้งแต่สมัยโบราณ ที่วัฒนธรรมนิยมให้สาวพรหมจารีสวมรองเท้าฟาง ลงย่ำในถังบรรจุผลองุ่น จนกระทั่งผลแตกและให้น้ำองุ่น นำไปใช้หมักในถังจนเกิดแอลกอฮอล์ และเปลี่ยนเป็นเหล้าองุ่นโดยกระบวนการทางธรรมชาติ

ยังมีการหมักในถังไม้โอ๊ค เพื่อให้ได้รสชาติและกลิ่นที่มีคุณภาพ จนเป็นที่มาของระดับไวน์ เช่น ระดับดีเลิศ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลางและเป็นไวน์ใช้บนโต๊ะอาหารธรรมดา

อีกทั้งนำไปสู่การดื่มไวน์จนถึงความสำคัญของแก้วไวน์ ที่มีผลหลายอย่างต่อไวน์ ไม่ว่าจะเป็นสี กลิ่น หรือรส ทำให้ไวน์ที่แต่ละประเทศทำการผลิตและปรุงไวน์ขึ้นนั้น ก็เพื่อให้เหมาะกับอาหารของประเทศตนเอง จนกระทั่งมีการค้นคว้าถึงการดื่มไวน์เพื่อสุขภาพ

ในขณะที่เดียวกันโลกปัจจุบัน ก็กำลังสร้างวัฒนธรรมการดื่มไวน์แนวใหม่ มีความคิดมุ่งไปทางค่านิยมการผลิตแบบทันสมัย นำไปสู่การตลาดกับการค้าไวน์แบบใหม่ๆ ซึ่งก็สอดคล้องกับการค้นคว้าในทางเทคนิคของการแพทย์แผนปัจจุบันในการศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพของมนุษย์ เพื่อให้การยืนยัน ถึงการดื่มไวน์อย่าง



เหมาะสม จะฟื้นฟูสุขภาพให้มีอายุยืนยาว

ตลอดจนการปลูกองุ่นเพื่อผลิตไวน์ในประเทศไทย จนถึงค่านิยมในการบริโภคไวน์ของคนไทย ซึ่งล้วนเป็นเรื่องราวอันน่าสนใจ ที่จะค้นคว้าหาความรู้และอยากที่จะเข้าใจในเรื่องราวของไวน์

หนังสือเล่มนี้ ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมการดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นอันตรายต่อร่างกายของมนุษย์ แต่ต้องการสื่อให้เห็นถึงสิ่งต่างๆ ที่ว่าเป็นอันตรายนั้น มนุษย์ก็สามารถเรียนรู้จากสิ่งเหล่านั้น และเปลี่ยนให้เป็นที่ที่มีคุณประโยชน์ เพราะไม่ว่าอะไรก็ตาม ถ้ามีเกินปริมาณที่พอเหมาะ ย่อมส่งผลเสียและเป็นภัยได้ทุกอย่าง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณมารดาผู้ให้กำเนิด ขอขอบคุณทุกๆ ความรู้สึกที่เป็นแรงใจให้มุ่งมั่น ก้าวเดินต่อไป บนเส้นทางตัวอักษรนี้

นิยามของผู้เขียน 'อักษร' ทุกตัวเสมือนดาบสองคม จึงเป็นหน้าที่ของ 'นักเขียน' ที่ต้องถ่ายทอดด้วยจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม หาก 'อักษร' ตัวใดส่งผลกระทบต่อบางแง่บางมุมในความรู้สึกของผู้อ่าน 'ผู้เขียน' ขอโน้มรับคำติชมไว้แต่เพียงผู้เดียว



สารบัญ

บทนำ.....	7
ไวน์.....	16
องุ่นไวน์.....	26
ถิ่นกำเนิดไวน์.....	46
วินเทจ (Vintage).....	63
กรรมวิธีการทำไวน์.....	69
เครื่องมือทำไวน์.....	80
หนึ่งขวดไวน์.....	89
การดื่มชิมไวน์.....	102
กลิ่น รสและสีไวน์.....	111
ไวน์ถึงแฮมเปญ.....	118
คุณภาพไวน์.....	127
ไวน์กับสุขภาพ.....	134
ไวน์ไทย.....	142



บทนำ

มนุษย์เป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่เคียงคู่กับธรรมชาติมาตลอด เป็นกุญแจสู่ความเป็นไปได้ทุกรูปแบบ อีกทั้งความงามวิจิตรที่ธรรมชาติบรรจงปั้นแต่งได้อย่างยิ่งใหญ่ มนุษย์ก็ยังหยิบยื่นมาถ่ายทอดผ่านความอัศจรรย์ในสิ่งต่างๆ ให้มีความหมายและทำเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ

หนึ่งในความอัศจรรย์ที่ถูกสร้างขึ้น ก็คือ “ไวน์” หรือ แต่เดิมเรียกกันว่า “เหล้าองุ่น” จนกลายเป็นแหล่งให้ศึกษาค้นคว้ากัน ทั้งทางด้านการผลิต การตลาด การดื่มและการชิมอย่างไม่รู้จบ เป็นความเชื่อที่แฝงความหมายอันล้ำลึก อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความลึกซึ้งแห่งวัฒนธรรม และประเพณีที่สืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน



ถ้าเรื่องราวของไวน์เป็นเรื่องง่ายที่เล่ากันย่อๆ แค่ว่า “ไวน์” ที่ไม่มีอะไรมากไปกว่าการเอาผลองุ่นสุกมาบดขยี้ให้แหลกจนแตก แล้วเอาน้ำองุ่นซึ่งปนอยู่กับเมล็ด เปลือก และส่า ที่เกิดโดยธรรมชาติบนผิวของเปลือกองุ่น ซึ่งจะเห็นเป็นคราบสีชาวบางๆ พอทั้งหมดหมักจนได้เวลา ก็จะทำให้เกิดน้ำตาลที่กลายเป็นแอลกอฮอล์ เป็นการปล่อยให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถเข้าไปเกี่ยวข้องในกระบวนการนี้ได้

หลังจากนั้นจึงกรองแยกน้ำองุ่นที่กลายเป็นแอลกอฮอล์ออกจากเมล็ดและเปลือก ก็จะทำให้ได้เหล้าองุ่นหรือเรียกกันว่า “ไวน์”

ผลองุ่นแดงก็จะได้ไวน์แดง (red wine) ส่วนผลองุ่นเขียวก็จะได้ไวน์ขาว (white wine) และเมื่อนำน้ำองุ่นแดงมาผสมกับน้ำองุ่นขาวก็จะได้ไวน์ชมพูหรือไวน์โรเซ่ (rosé wine)

ถ้าเรื่องราวของไวน์มีเพียงเท่านั้น ก็คงจะไม่ใช่เครื่องดื่มที่ใครๆ ก็รู้และดื่มกันทั่วโลก แต่ไวน์กับมีเรื่องราวที่พัฒนาต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานานนับพันๆ ปี ตั้งแต่ยังไม่มีอารยธรรมเกิดขึ้นในอียิปต์โบราณและดินแดนเมโสโปเตเมีย

จนกระทั่งเมื่อมีการเริ่มต้นสร้างวัฒนธรรม ก็ทำให้มนุษย์รู้จักความประณีตละเอียดอ่อน ในเรื่องความแตกต่างของกลิ่นและรสชาติ รวมถึงเครื่องดื่มที่นำมาบริโภค ดังนั้นเพื่อต้องการรู้ว่ากลิ่นและรสชาติจะเป็นที่พอใจ จึงเกิดการค้นคว้าขึ้น และหาวิธีการที่จะทำอย่างไร จึงจะได้สิ่งที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ

เรื่องราวอันละเอียดซับซ้อนของไวน์ จากการผลิตไวน์ ณ ถิ่นที่ปลูกองุ่นได้กระจายไปตามส่วนต่างๆ ของโลก ทำให้ปัจจุบัน ถิ่นที่ปลูกองุ่นสำหรับทำไวน์ แบ่ง



ออกเป็น ถิ่นไวน์โลกเก่า (old world wine) และถิ่นไวน์โลกใหม่ (new world wine) ซึ่งเป็นตัวสะท้อนถึงวัฒนธรรมของการผลิตไวน์ในดินแดนต่างๆ ที่ต่างก็ยึดถือหลักของวัฒนธรรมที่ต้องเพาะปลูกองุ่นให้เจริญงอกงาม และผลิตดอกออกผลอย่างมีคุณภาพ จนสามารถนำไปทำเป็นไวน์ชั้นเลิศได้

หนังสือไวน์เล่มนี้ จะทำให้ทราบถึงประวัติความเป็นมา แหล่งกำเนิด กรรมวิธีการผลิต เครื่องมือที่ใช้ผลิต รวมถึงการเลือกซื้อไวน์หนึ่งขวด จะต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง การดื่มไวน์อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งการเริ่มต้นของไวน์ไทย

รายละเอียดเหล่านี้ล้วนเป็นวัฒนธรรมอันน่าสนใจ ที่ต่างถิ่นต่างดินแดน ได้สะสมความรู้ของไวน์ มาตั้งแต่บรรพบุรุษนับพันๆ ปีมาแล้ว ซึ่งถือเป็นแบบปฏิบัติสืบทอดกัน จนกลายมาเป็นห่วงโซ่แห่งคุณค่า ที่พร้อมจะขยายพรมแดนแห่งความรู้ ความพากเพียร ค้นคว้า เพื่อร้อยเรียงเรื่องราวของ “ไวน์” จากประเพณี ความรู้เดิมกับความรู้ทางเทคโนโลยียุคใหม่ เพื่อจรรโลงและสืบทอดวัฒนธรรมที่ดีงามอย่างหนึ่งของมนุษยชาติให้คงอยู่ตลอดไป

ความเป็นมาของไวน์ตั้งแต่ยุคโบราณถึงปัจจุบัน

การสืบสานความเป็นมาของไวน์ตามหลักฐานที่ค้นพบและวิเคราะห์กันในปัจจุบันให้ความรู้ไว้ว่า น้ำบนโลกในยุคนั้น ดื่มแล้วไม่ปลอดภัย เพราะไม่บริสุทธิ์เพียงพอเหมือนในปัจจุบัน แต่เต็มไปด้วยเชื้อโรค ซึ่งค้นพบได้จากหลักฐานซากโบราณสถาน และโบราณวัตถุ ที่ยืนยันว่าใช้องุ่นทำไวน์มานาน อย่างน้อย 9,000 ปีก่อนคริสตกาล จนกระทั่งตำนานไวน์ได้ปักหลัก หยั่งรากเป็นวัฒนธรรม



จนเจริญงอกงามและเจริญเติบโตเต็มที่ ณ ดินแดนของ 3 โลกอารยธรรม นั่นคือ โลกของชาวกรีก โลกของชาวโรมัน และโลกของชุมชนอาหรับมุสลิม

เริ่มต้นก่อนอารยธรรมมนุษย์ ในแถบกัปปาโดเคีย (Cappadocia) บนที่ราบสูงอานาโตเลียของประเทศตุรกีปัจจุบัน หรือในแดนจอร์เจีย (Georgia) บนฝั่งตะวันออกของทะเลดำใกล้ภูเขาโคเคซัส (Caucasus mountain) หรือซากโบราณสถาน ที่แสดงร่องรอยของอุ้งกับเครื่องปั้นอุ้งที่เมืองเจรีโก (Jericho) ซึ่งเป็นเมืองที่เก่าแก่ที่สุดตามคัมภีร์ไบเบิล ตั้งอยู่ในปาเลสไตน์ฝั่งตะวันตกทางเหนือของทะเลตาย (Dead sea) แถบนี้เคยเป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดในจอร์แดน ประมาณอายุว่าอยู่ในระหว่าง 7,000 ถึง 9,000 ปี

หลังจากนั้นก็เริ่มอารยธรรม ไร่อุ้งก็เข้าสู่ตะวันออกกลาง พันธุ์อุ้งกระจายสู่ลุ่มแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติส ถึงอาณาจักรบาบิโลนประเทศอิรักปัจจุบัน และข้ามเข้าสู่อ่าวเปอร์เซียประเทศอิหร่านปัจจุบัน จากเปอร์เซียต้นอุ้งแพร่ต่อไปยังอียิปต์โบราณ กรีกโบราณและจักรวรรดิโรมัน ชาวโรมันจะเผยแพร่การเพาะปลูกไวน์ไปทั่วดินแดนบนฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และในที่สุดเกือบทั่วทั้งยุโรป ทำให้สามารถแกะรอยความเป็นมาตามวัฒนธรรมไวน์ได้อย่างต่อเนื่อง บนเส้นทางดังกล่าว และได้รายละเอียดที่มีคุณค่ายิ่งเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนสมัยก่อนๆ เกี่ยวกับกำเนิดไวน์ของแต่ละชนชาติ

ความเชื่อก็เป็นอีกตำนานการเล่าขาน ที่อาจคล้ายกันหรือต่างกัน นับตั้งแต่คริสตกาลเป็นต้นมา เพราะอุ้งกับไวน์ก็วิวัฒนาการขึ้นพร้อมๆ กับธรรมเนียมของคริสต์ศาสนากับลัทธิจูดายอิสซิม (ลัทธิของยิวโบราณและอิสลาม) ซึ่งเป็น



องค์ประกอบหนึ่งของชีวิตในวัดวาอารามหรือสำนักนักบวช ที่มีมากพอๆ กับราชสำนักต่างๆ ทั่วไปในยุโรปกับเอเชียตะวันออกเฉียง พอเริ่มศตวรรษที่ 7 โลกมีอิสลามเข้ามาเป็นศาสนาใหม่ อิสลามมีกฎหมายห้ามดื่มเหล้า ทำให้การเพาะปลูกองุ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงหยุดลง ยิ่งเห็นได้ชัดมากที่สุด เมื่อศาสนาอิสลามแผ่มาถึงแคว้นสุวรรณภูมิในปี ค.ศ.632 อิสลามก็จะแผ่ออกไปในโลกกว้างอย่างรวดเร็ว อาณาบริเวณรอบๆ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่เคยเป็นศูนย์กลางการเพาะปลูกการทำไวน์รวมทั้งเป็นเขตที่บริโภคไวน์มากที่สุดในโลกตอนนั้น ได้ย้ายเลื่อนออกไปสู่ยุโรปตอนใต้ในสเปนและฝรั่งเศสมากขึ้นๆ เป็นที่กล่าวได้ว่าตั้งแต่ปลายยุคโบราณมาจักรวรรดิโรมันจะเป็นผู้วางรากฐานของการเพาะปลูกองุ่น และการทำไวน์ในยุโรปตั้งแต่นั้นมา

เมื่ออิสลามห้ามการดื่มไวน์ ประเทศอิสลามทั้งหมดจึงยุติการผลิตองุ่นเพื่อทำไวน์ทั้งหมด ดังนั้นอิตาลี สเปน และฝรั่งเศสจึงกลายเป็นศูนย์กลางผลิตไวน์ตั้งแต่นั้นมา ประกอบกับที่ราชสำนักยุโรปพัฒนาศิลปะการกินการทำอาหารซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมดื่มไวน์ไปด้วยเช่นกัน

อิตาลีและฝรั่งเศสยังคงครองตำแหน่งประเทศผู้บริโภคไวน์มากเป็นอันดับหนึ่งของโลกมีสเปนตามหลังมาติดๆ ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 15 เป็นต้นมา เริ่มยุคของการค้นพบแผ่นดินใหม่ พันธุ์องุ่นก็ติดตามชาวยุโรปข้ามน้ำข้ามทะเลไปในทวีปใหม่ๆ ทั้งอเมริกาเหนือและใต้, แอฟริกาใต้, ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ตามลำดับ และตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 มาถึงทุกวันนี้ ไวน์เป็นสิ่งที่ขาดเสียไม่ได้ในวิถีชีวิตของการกินอยู่ประจำวันของชนหลายชาติหลายภาษา



ในดินแดนบาบิโลนอารยธรรมซูเมเรียน (Sumerian) เริ่มขึ้นเมื่อราวสี่พันปีก่อนคริสตกาล มีการขุดพบแผ่นปูนปั้นอายุประมาณ 6,000 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งจารึกเครื่องปรุงไวน์กับวิธีทำเบียร์ไว้ ส่วนภาพจารึกเกี่ยวกับการทำไวน์ที่เก่าแก่ที่สุดที่ค้นพบ คือจิตรกรรมฝาผนังในสุสานของปทาห์โฮเทป (Ptah Hotep) มหาอำมาตย์ในอียิปต์โบราณ ผู้มีชีวิตอยู่ที่เมืองเมมฟิส (Memphis) ภาคเหนือของอียิปต์ ประมาณ 4,000 ปีก่อนคริสตกาล

ส่วนที่บาบิโลนอีกเช่นกัน พบเอกสารเป็นแผ่นปูนจารึกเกี่ยวกับยากับการใช้ยาที่มีอายุราว 2,200 ปีก่อนคริสตกาล ระบุถึงการใช้ไวน์เป็นยาบำบัดรักษา เช่น ใช้ไวน์ผสมน้ำผึ้งเป็นยาแก้ไอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตะบะตะดู (Tabatu) อันเป็นเครื่องดื่มของชาวบาบิโลนชนิดหนึ่ง ที่ทำจากน้ำผสมไวน์หรือน้ำผลไม้อื่นที่หมักเป็นแอลกอฮอล์แล้ว แผ่นปูนจารึกเกี่ยวกับยาของชาวบาบิโลนนี้ จึงเป็นเอกสารแพทย์ที่เก่าแก่ที่สุดทำให้เชื่อได้ว่าไวน์เป็นเครื่องดื่มของคนมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ และดูเหมือนจะเป็นเครื่องดื่มที่ปลอดภัยที่สุดด้วย

เอกสารจารึกบนแผ่นปาปิรุสของอียิปต์เมื่อ 2,000 ปีก่อนคริสตกาล ได้ระบุถึงการใช้ไวน์เป็นยา โดยละลายปนกับสารอื่นๆ เพื่อใช้เช็ดฆ่าเชื้อที่เกิดจากหูดอักเสบ เป็นต้น ยังมีหลักฐานและข้อมูลที่น่าสนใจอื่นๆ เช่น ระบุไว้ว่าฟาโรห์เจ้าจะดื่มไวน์ห้าชนิด ซึ่งเป็นชนิดทั้งหมดที่จะใช้ในงานฌาปนกิจด้วย

แสดงว่าเมื่อราวสองพันปีก่อนคริสตกาล มีการแยกประเภทของไวน์ไว้แล้วอย่างน้อยก็หกประเภท (ห้าประเภทสำหรับฟาโรห์ อีกหนึ่งที่เหลือสำหรับสามัญชน)

ไวน์ที่จะต้องนำไปไว้ในสุสานคนตาย จะระบุที่มากับวันเวลาที่เก็บเกี่ยว มี



การค้นพบแผ่นจารึกชื่อไวน์ในพิธีทั้งห้าประเภทในหลุมศพของเปปีที่สอง (Pepi II) ที่เมืองซาคาราห์ (Saqqara) ทำให้นักประวัติศาสตร์สรุปว่า ชาวอียิปต์น่าจะจะมีระบบการจารึกหรือขึ้นทะเบียนไวน์ไว้ เหมือนกับในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อค้นพบแผ่นป้ายไวน์ในหลุมศพตุตันตาเมน (Tutankhamen) ฟาโรห์ที่มีชีวิตเมื่อประมาณ 1354-1343 ก่อนคริสตกาล ได้ระบุปี ชื่อไร่ ชื่อเจ้าของไร่ และชื่อผู้ดูแลรักษาคลังไวน์ของไร่นั้น แต่ไม่มีการระบุพันธุ์องุ่น

ส่วนจารึกกรีกโบราณกับคัมภีร์ไบเบิลทั้งเก่าและใหม่ของคริสต์ศตวรรษนั้น ได้ระบุเกี่ยวกับน้ำในแง่ลบมาตลอด ด้วยความที่ไวน์เป็นแอลกอฮอล์ จึงฆ่าเชื้อโรคได้ดีกว่าน้ำทั่วไปในธรรมชาติ โดยเฉพาะเมื่อจำนวนคนมากขึ้น การอยู่รวมกันก็ทำให้น้ำในแม่น้ำลำคลองใกล้เคียงต้องรองรับน้ำที่ปะปนไปด้วยความสกปรก

ซึ่งกว่าโลกจะมีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาดบริสุทธิ์เพียงพอ นั้น ก็ต้องรอจนถึงศตวรรษที่ 18-19 โดยหมอชาวกรีกที่ชื่อ ฮิปโปเครติส (Hippocrates, 460-377 BC) ที่ได้รับยกย่องว่าเป็นบิดาของแพทย์แผนใหม่ เริ่มนำไวน์มาใช้ก่อนชนชาติอื่นๆ อีกทั้งเขายังสามารถระบุความแตกต่างของไวน์ประเภทต่างๆ เพื่อใช้ในการรักษาเยี่ยวยา เช่น ไวน์ใหม่ๆ ที่ยังมีระดับน้ำตาลเจือปนสูง จะไม่ดีสำหรับโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบย่อยอาหารในกระเพาะและลำไส้ แต่ไวน์ขาวรสอ่อนและเปรี้ยวจะช่วยขับถ่ายได้ดีกว่า ส่วนไวน์ที่มีสารแทนนินสูงจะช่วยบรรเทาโรคท้องร่วงได้ และเขายังสรุปว่าด้วยว่า ไวน์จะเอื้อประโยชน์เป็นอย่างมาก ถ้าหากรู้จักดื่มอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นคนป่วยหรือคนที่ปกติ ดังนั้นการแพทย์ของกรีก จึงมีอิทธิพลต่อการรักษาเรื่อยมา จนกระทั่งจักรวรรดิโรมันเข้ามาครอบครอง ตั้งแต่สอง



ร้อยปีก่อนคริสตกาล

เมื่อเข้าสู่ยุคโรมัน...อาณาจักรนี้ที่มีอาณาเขตกว้างไกลไปในยุโรป ในประเทศฝรั่งเศส ประเทศสเปน และภาคใต้ของอังกฤษ ซึ่งเป็นช่วงที่ไวน์เจริญรุ่งเรืองสูงสุด เพราะพวกนักรบโรมันเวลาไปออกรบที่ใด ก็จะมีบรรดาผลไม้สด ไร่เป็นเสบียงคลัง รวมไปถึงต้นองุ่นก็เอาติดไปด้วย มีชัยชนะต่อศึกที่เมืองไหน ก็หว่านเมล็ดพืช และปักต้นกล้าหยั่งดินไว้ ให้แพร่กระจายขยายพันธุ์ไปทั่ว เป็นธรรมเนียมของชาวโรมัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวโรมัน เป็นผู้ปลูกองุ่นไวน์อย่างดีที่สุด

มีหลักฐานจากประติมากรรมภูมิทัศน์ ในไร่องุ่นที่เป็นแหล่งสำคัญๆ ของยุโรปในปัจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้อาณานิคมของชาวโรมัน เป็นความสามารถของทหารโรมันที่มีความชำนาญในวิศวกรรมโยธา ที่ช่วยพัฒนาพื้นที่ไม่ว่าจะสูงชันแค่ไหน ก็ทำให้กลายเป็นพื้นที่เพาะปลูกองุ่นได้

ดินแดนองุ่นแหล่งใหญ่เหล่านี้ ยังคงมีผลผลิตที่ยังหาจุดสิ้นสุดไม่ได้ และดินแดนเหล่านี้ยังคงเป็นเลิศตลอดมา การเผยแพร่วัฒนธรรมไวน์ในยุคนี้ คริสต์ศาสนาเป็นพื้นฐานสำคัญ และเป็นแหล่งกำเนิดของวัฒนธรรมด้านต่างๆ ของโลกตะวันตก ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างให้ยุโรป เป็นแหล่งผลิตไวน์สำคัญที่สุดในโลก หรือแทบจะกล่าวได้ว่าคริสต์ศาสนาก็คือ 'วัฒนธรรมไวน์'

ยุโรปจึงเป็นศูนย์กลางของคริสต์ศาสนา ที่พระเจ้าทรงแสดงปาฏิหาริย์ครั้งแรกในงานเลี้ยงที่เมืองกานา เมื่อพระองค์ทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นไวน์ เพื่อให้เจ้าบ้านมีไวน์สำหรับบริการแขก เหมือนกับยืนยันคุณภาพของไวน์ ว่าอยู่เหนือคุณภาพ



ของน้ำในยุคนั้น ยังมีอาหารมื้อสุดท้ายในชีวิตของพระองค์ ก็มีการฉลองการกิน การดื่มกับเหล่าอัครสาวก

ไวน์จึงถูกยกฐานะเป็นดั่งน้ำศักดิ์สิทธิ์ ให้เป็นสัญลักษณ์แทนเลือดของ พระเยซู (พิธีนี้คือพิธียูการิทธิเยยหรือการรับศีลมหาสนิท) ไวน์จึงเป็นเหมือนรางวัลที่ พระเจ้าประทานให้แก่มนุษย์บนโลก ทำให้นักบวชบาทหลวงตามวัด วิหาร และ อารามทุกแห่ง สืบธรรมเนียมการเพาะปลูกองุ่นต่อจากทหารโรมัน

จากหลักฐานทางโบราณคดีข้างต้น เป็นแค่ตัวอย่างที่ทำให้นัก ประวัติศาสตร์ทราบว่า มนุษยชาติที่รู้จักการเพาะปลูกองุ่น เพื่อนำมาทำไวน์ จนใช้ ไวน์มาทำเป็นยา และรู้จักความสุขของการดื่มไวน์มานาน ตั้งแต่ยังไม่มีอารยธรรม ซึ่งก็เป็นพันปีก่อนคริสตกาล

นับจากนั้นเป็นต้นมา ไวน์ หรือเหล้าองุ่น ก็ได้กลายเป็นเครื่องดื่มอัน ศักดิ์สิทธิ์ในพิธีทางคริสต์ศาสนา และกลายเป็นเครื่องดื่มยอดนิยมที่แพร่หลายไป ทั่วโลกจนถึงทุกวันนี้...